EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Fotomultes

Â
Manresa té una orografia complicada que ha fet que la mobilitat no hagi estat, en general, mai fàcil. Això es fa encara més evident al nucli antic. En efecte, com a tots els nuclis històrics del país, té carrers estrets que s'han adaptat també a un terreny poc o molt abrupte. Des de fa temps hom intenta compaginar el trànsit de vehicles amb el dels vianants. Fins als anys vuitanta del segle passat s'hi havia deixat campar lliurement els cotxes i les furgonetes fins que es va veure que tot plegat era un caos insuportable si es volia dignificar aquest barri emblemàtic de la ciutat. Primerament hi va haver les lògiques reticències -els humans ens acostumem tant a determinats hàbits que ens costa canviar-los encara que objectivament siguin millorables- si bé ben aviat es va veure que calia reconduir la situació. Malgrat tot, els diversos experiments no han estat mai prou satisfactoris. La manera d'accedir a aquest indret ha anat canviant -entre d'altres raons perquè és obvi que és impossible deixar-hi el cotxe aparcat i el trànsit dificulta enormement el pas natural de la gent que majoritàriament va a peu -però sempre hi ha hagut la sensació d'haver tancat aquest tema en fals. Els uns perquè hi voldrien un moviment més lliure i anàrquic i els altres perquè desitjarien una xarxa urbana únicament per passejar-hi.

La presència de càmeres que graven les infraccions dels conductors que accedeixen a espais on no hi tenen dret no és pas exclusiva del barri vell, però sí que és allí on ha generat més debat. La intenció de l'Ajuntament d'ampliar significativament l'àrea actual fins al xamfrà dels carrers Sobrerroca i Joc de la Pilota ha topat amb el rebuig generalitzat dels botiguers de la zona. Fixem-nos que es tracta no pas d'impedir-hi l'accés total i general, sinó restringir-lo i permetre'l només als vehicles que hi fan puntualment un servei determinat de càrrega o descàrrega. Sigui com sigui, des de l'Ajuntament s'ha aturat el projecte, la qual cosa és d'entrada positiva perquè evita noves escenes de despotisme il·lustrat i una tensió innecessària en un moment en què ningú s'ho pot permetre. Faltaria saber encara l'opinió dels veïns que possiblement no coincidirà tant amb la gran unanimitat en el rebuig mostrada pels botiguers.

És evident que els canvis de mobilitat són complicats i que avui no hi ha la convicció plena que si es vol anar amb cotxe al centre urbà cal utilitzar, tant sí com no, els aparcaments, encara que siguin de pagament. Possiblement cal cercar fórmules perquè aquest fos més barat. I faltaria més comunicació institucional per promocionar i divulgar les excel·lències del comerç de proximitat i la necessitat de mantenir-lo viu i actiu. No voldria pas ara polemitzar, però crec que, sense restar-li importància, aquest tema de les fotomultes no és el gran debat que necessita el comerç de Manresa en general i del nucli històric en particular. Si totes les energies que hom gasta per solucionar temes com aquest el dediquéssim a definir altres estratègies segurament que avançaríem més i millor. La crisi econòmica que ha fet tancar nombrosos establiments no ve donada especialment per si poden passar més o menys cotxes per uns carrers determinats. Crec que avui dia la majoria de gent ja sap que si hi vol anar ho haurà de fer a peu després de deixar el cotxe en un espai més o menys proper. Les característiques del nostre petit (en dimensió, no pas en servei!) comerç urbà el fan prou atractiu per ell mateix, sense que el valor principal sigui competir només amb els aparcaments que hi ha als polígons comercials dels afores. És més: segurament cal implantar amb més empenta models eficients i econòmics de caire logístic que permetin portar a casa dels clients o -per què no?- al seu lloc de treball si ho desitja, la compra que han fet presencialment o bé "on line" sense que hagin d'anar amb el seu vehicle particular davant de la porta de l'establiment.

Fa poc, Adam Majó comentava en aquest mateix espai d'opinió del Pou digital, una enquesta referent al barri vell. S'hi constatava que el grau de satisfacció era, en general, prou alt. I que és un pol d'atracció de Manresa, amb més bona premsa del que ens pensàvem. Això sí, ell hi detecta el que anomena "generació tap": gent entre el 50 i els 65 anys d'edat, que són els que puntuen pitjor el barri i hi creuen, doncs, menys en les seves possibilitats. En qualsevol cas, el tema del trànsit

de vehicles no sembla preocupar especialment i s'assumeix, com no pot ser d'altra manera, que als nuclis antics s'hi va preferentment a peu, com ha passat històricament sempre.